

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 40. Lectio Actorum Constantinopolitanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. *Romanus non prius scripserit has epistolas,*
A. C. 449. *quam sibi hæc Acta, quæ legi vultis, referri, & recitari iussisset.* Eutyches dixit Legati Sanctissimi Archiepiscopi Romani Leonis modo mihi suspecti esse meruerunt, nam in Domum Flaviani Episcopi diver-
 tunt, prandium ibi sumpserunt, & omne obsequii genus accipiunt. Rogo igitur, ne, quodcunque contra me egerint, cause meæ nocere credatur. Dioscorus dixit: ordo rerum postulat, ut antea ipsius Cause Acta, & deinde Piissimi Episcopi Romani litteræ legantur. Ita postulatio, ut epistola Papæ legeretur, jam secundo elusa. Econtra Acta Concilii, Constantinopoli, octava Nov. 448. & diebus sequentibus celebrati, quorum Flavianus unum, & Eutyches alterum exemplum porrexit, lecta sunt.

Sup. §. 24.
25. &c.

§. XL.

Lectio Actorum Constantinopolitanorum.

Cum legeretur Libellus Eusebii Doryleensis contra Eutychem, & nominaretur S. Cyrillus, Concilium Ephesinum exclamavit: *S. Cyrilli memoria in æternum durabit! Dioscori, & Cyrilli una est Fides! Anathema illi, qui aliquid addit, vel rescindit.* Julius, Papæ Legatus dixit: *Hæc Sedis Apostolicæ Fides est.* Postquam lecta fuisset epistola S. Cyrilli ad

p. 151.

p. 174.

ad Joannem Antiochenum, ut concordia reduceretur, & in qua duarum Naturarum distinctionem dari inculcat; Eustathius, Episcopus Berytensis, dixit, S. Cyrillum in aliis quoque epistolis mentem suam explicasse, exempli causa in litteris ad Acacium Melitinensem, ad Valerianum Iconiensem, & Successum, Diocæsariensem, ubi inter alia verba hæc haberet: *ergo non duas Naturas intelligere oportet, sed unam Verbi Incarnati Naturam*; atque hunc loquendi modum S. Athanasi testimonio confirmaret.

Ubi legi cœperunt Acta ultimæ Sessionis, in quibus Eusebius Doryleensis Eutychem urgebat, ut duas Naturas post Incarnationem confiteretur, & Jesum Christum secundum Carnem nobis Consubstantialem esse, Concilium Ephesinum exclamavit: *tollite! cremate Eusebium! vivus comburatur! secetur medius! sicut divisit, ita dividatur!* Dioscorus dixit: *num ferre hunc Sermonem potestis, ut post Incarnationem duæ Naturæ affirmantur?* Concilium dixit: *Anathema illi, qui hoc affirmat!* Dioscorus: *voce, & manibus vestris mihi opus est, si quis clamare nequeat, manum extendat!* Concilium: *Si quis duas Naturas dicat, Anathema sit!* Et postquam Eutychemis expositio lecta fuisset, Dioscorus: *quam modo Fidei Confessionem probatis?* Concilium: *Confessionem*

Sæculum V.
A.C. 449.

p. 223.

ibid.

Sæculum V. *tionem Eutychis. Impius est Eusebius!*
 A.C. 449.

Alludebant ad Nomen ejus, quod idem significat, ac Pius. Post Acta Concilii Constantinopolitani lecta etiam sunt Acta
 p. 236. *Conventus, octava Aprilis, anno 449. celebrati, quando hæc Acta retractata, & 27. Aprili relata sunt.*

Sup. G. 35.

p. 245:

Omnibus his lectionibus finitis, Episcopi, invitante Dioscoro, in suffragia ivere. Primus locutus est Juvenalis Jerusalemitanus, & dixit: cum Eutyches semper fuerit professus, se expositionem Fidei Nicænæ, & ea, quæ in Concilio primo Ephesino decreta sunt, amplecti, omnino Orthodoxum inveni, & decerno, ut in Monasterio, & Gradu suo permaneat! Concilium dixit: justum est hoc Judicium! Domnus Antiochenus: accepta epistola, in Concilio Constantinopolitano in causa Eutychis ad me data, ejus condemnationi subscripsi; nunc vero audito Libello, quem Concilio obtulit, & in quo Fidem Nicænâ, & primi Concilii Ephesini, confitetur, in tuam concedo sententiam. Presbyteri Dignitatem, & Communitatis sue Regimen resumat. Eadem fuit Stephani Ephesini, Thalassii Cæsariensis, Eusebii Ancyрани, & omnium reliquorum Episcoporum Sententia, exceptis Papæ Legatis, de quibus non est mentio. Barsumas post omnes Episcopos suam opinionem dixit, & quia, utpote Natione Syrus, Græ-

Eutyches
absolvitur.

p. 276.

cæ

ca lingua non erat gnarus, Eusebius Monachus Interpretis vices subiit. Tandem Sæculum V.
A. C. 449.
Dioscorus, Concilii Præses, omnium ultimus, in Favorem Eutythis suffragium dedit.

Tum Joannes Presbyter Libellum Supplicem, a Monachis Monasterii Eutythis traditum, legit in hæc verba: *Divinis promissis confisi, Bona nostra, Dignitates, Munera, spes omnes reliquimus, ut Familiam Monachorum, quorum numerus ad trecentos excrevit, sub piissimo Archimandrita Eutyche constitueremus; major pars nostrum ultra annos triginta hic transegit. At Reverendissimus Episcopus Flavianus, qui nobis ad virtutem viam præire, & contra obtrectatores tueri, debuisset, Pastorem nostrum calumniis oppressit, & deposuit. Nobis, misso Presbytero Theodosio, aliis quibusdam Clericis comitantibus, indicari jussit; ut ab ipsius consortio abstineremus, & ne quidem colloqueremur.* p. 277.
Bona autem Monasterii Flaviano (En vi-ri avaritiam) Pauperum nomine custodiremus; syn jussu facere detrectaremus, nos unacum Abbate Nostro Divinorum Mysteriorum participatione privandos sciremus.

Nec intra minas stetit Episcopus; in illo ipso Altari, quod Flavianus sex mensibus ante ultimum facinus erexerat, a Sacrificio cessatum. Iniqua Censura usque

Sæculum V. ad tempus S. Concilii vestri ligati fuimus,
A. C. 449. *Et aliqui ex nostris Fratribus in hoc statu defuncti. In hoc luctu transeginus Festum Nativitatis Domini Nostri, Festum Epiphaniæ, & Resurrectionis, quo tempore Episcopi plerisque Peccatoribus absolutionem impertiri, & Principes reis gratiam concedere solent. Novem Menses sunt, ex quo hunc rigorem patimur; de cætero omnia Regulæ Monasticæ Exercitia servamus. Hæc cum ita sint, supplices rogamus; miseremini nostri! Sacramentorum usum restituite, & injusto oppressori, pœnam, quam meretur, insigite!* Huic Libello Narses Presbyter, Diaconi decem, Subdiaconi tres, & sexdecim Monachi, universim triginta quinque nomina subscripserunt. Dioscorus jussit, ut fidem suam profiterentur; ipsi fidem suam Eutychis Fidei consentaneam affirmarunt. Itaque, ex Juvenalis, & totius Concilii sententia, absoluti, Ecclesiæ Communioni redditi, atque ipsis concessum, ut denuo functiones Ordinum, in quibus essent, peragerent.

p. 280.

§. XLI.

Flavianus damnatur.

Dioscorus deinde proposuit, an non ea legere expediret, quæ de Fide in primo Concilio Ephesino decisa fuissent, cumque Episcopi annuissent, legi cœpta sunt

p. 281.

p. 284. &c.